ECLI:LV:RAT:2022:0118.11089200516.7.S
Krimināllieta Nr.11089200516
Lietas arhīva Nr.KA04-0048-22/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 18. janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ingūna Amoliņa,
tiesnese Ludmila Poļakova,
tiesnese Launa Šteinerte,
piedaloties prokuroram Andrejam Sirmajam

atklātā tiesas sēdē izskatīja apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. E/, /personas kods/, apsūdzībā saistībā ar Daudznozaru Specializētās prokuratūras prokurores Ināras Šperliņas iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 27.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 27.janvāra spriedumu /pers. E/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas un attaisnots.

Tāpat ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[2] panta pirmās daļas un attaisnots.

Drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – atcelts.

Nospriests atbrīvot /pers. E/ no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu izbeigts kriminālprocess Nr.11089200516 /pers. H/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas sakarā ar apsūdzētā nāvi un šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts.

Izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka pirmstiesas procesā /pers. E/ tika celta apsūdzība par to, ka viņš personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī realizēja narkotisko vielu, kvalificējot /pers. E/ darbības pēc Krimināllikuma 253[1]. panta otrās daļas.

Tāpat, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka pirmstiesas procesā /pers. E/ ir celta apsūdzība par to, ka viņš neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt, mazā apmērā, būdams brīdināts par narkotisko, psihotropo vielu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, kvalificējot /pers. E/ darbības pēc Krimināllikuma 253[2]. panta pirmās daļas.

Par pirmās instances tiesa spriedumu apelācijas protestu iesniedza Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurore I.Šperliņa.

Prokurore lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētā /pers. E/ attaisnošanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas un 253.[2] panta pirmās daļas un šajā daļā taisīt notiesājošu spriedumu, atzīstot /pers. E/ par vainīgu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos.

Protestā norādīts, ka prokurore nepiekrīt pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai /pers. E/ attaisnošanas argumentācijai. Tiesa uzskatot, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav apstiprinājušies apsūdzībā norādītie faktiskie apstākļi, savus secinājumus pamatojusi ar apsūdzētā /pers. E/ un liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, tiesas veikto pēckontroli par speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu. Tiesa nav saistījusi citu lietas materiālu analīzi savstarpējā sakarībā un kopībā.

Protestā norādīts, ka tiesa ir pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 128. panta otrās un trešās daļas pārkāpumu, proti, spriedumā nepamatoti piešķirot lielāku ticamību liecinieku /pers. J/ un /pers. I/ tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kurās viņi norādīja, ka liecības snieguši narkotisko vielu ietekmē. No tā tiesa secinājusi, ka narkotisko vielu iespaidā esošas personas ir viegli ietekmējamas, tās nespēj visā pilnībā saprast notiekošo un tāpēc šo personu liecības un tai sekojošas darbības vērtējamas kritiski. Šādi secinājumi ir nepamatoti, jo lietā nav gūti attiecināmi un ticami pierādījumi tam, ka 2016. gada 14. un 25. oktobrī /pers. I/ un /pers. J/ bija narkotisko/psihotropo vielu iespaidā tādā mērā, ka viņu apziņa būtu bijusi traucēta un tas viņiem liegtu iespēju uztvert apkārt notiekošo un sniegt paskaidrojumus uz uzdotajiem jautājumiem un šādi pierādījumi tiesas sēdē netika pārbaudīti.

Turklāt, valsts apsūdzības ieskatā, tiesa pretēji Kriminālprocesa likuma 128. panta otrajā daļā noteiktajai kārtībai par ziņu izvērtēšanu un to ticamības konstatēšanai noteikto pienākumu izvērtēt tās, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, minēto liecinieku tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības ir vērtējusi atrauti no pārējiem kriminālprocesa izmeklēšanas laikā iegūtajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Proti, tiesa minētās liecības nav vērtējusi kontekstā ar pašu liecinieku pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kurās viņi norādīja pretējo. /pers. I/ policijas iecirknī, būdams brīdināts par krimināltatbildību par apzināti nepatiesa ziņojuma iesniegšanu, labprātīgi policijas amatpersonai sniedzis ziņas par viņam zināmu personu, kura realizē narkotisko vielu heroīnu, pēc kā vēlākā izmeklēšanā šo personu atpazina kā /pers. E/. Vēlākā pirmstiesas izmeklēšanā labprātīgi piekritis piedalīties sankcionētā speciālā izmeklēšanas darbībā, saņēmis no policijas darbiniekiem narkotiku iegādei naudu, iegādājies narkotisko vielu, kuru kopā ar atlikušo naudu izsniedzis policijas amatpersonām. Šīs liecības tiesa nav vērtējusi kopsakarā ar krimināllietā sankcionēto speciālo izmeklēšanas darbību – speciālais izmeklēšanas eksperiments, kura laikā konstatēts, ka /pers. E/ ir iesaistīts nelikumīgā narkotisko vielu realizācijā, kā arī, iespējams realizācijai paredzēto narkotisko vielu iegādājās no citas personas, kas pēc speciālās izmeklēšanas darbības pabeigšanas, pieļaujot, ka tā izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, aizturēta.

Nenoliedzot tiesas kompetenci pēckontroles veikšanā par veiktajām speciālajām izmeklēšanas darbībām, tomēr valsts apsūdzības ieskatā, tiesa nepamatoti konstatējusi, ka policijas amatpersonām, uzsākot speciālās izmeklēšanas darbības, nebija pietiekoša pamata uzskatīt, ka /pers. E/ ir saistīts ar nelikumīgu narkotisko vielu realizāciju, Tāpat, nenoliedzot tiesas konstatēto apstākli, ka 2016. gada 25. oktobrī /pers. E/ nebija persona, kura agrāk tiesāta par narkotisko vielu realizāciju, tomēr nedz Kriminālprocesa likuma 225. panta pirmās daļas 1. punkts, nedz judikatūrā izteiktās atziņas nenosaka, ka personai jābūt notiesātai par narkotisko vielu realizāciju. Kā izriet no judikatūrā un juridiskajā literatūrā (A.Kavalieris"Speciālo izmeklēšanas darbību izmantošanas taktikas pamati", Latvijas Policijas akadēmija, 2006. gads, Rīga, l.l.36) izteiktajām atziņām, izmeklēšanas iestāžu rīcībā jābūt ziņām par to, ka persona agrāk izdarījusi noziedzīgas darbības vai gatavojas tās izdarīt.

Kā redzams no Sodu reģistra informācijas par /pers. E/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem līdz 2016. gada 25. oktobrim viņš bija sodīts par noziedzīgiem nodarījumiem, tajā skaitā, par noziegumiem un administratīvajiem pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotisko/psihotropo vielu nelikumīgu apriti. Turklāt, policijas amatpersonu rīcībā bija ziņas, ka /pers. E/ ,iespējams, realizē narkotisko vielu noteiktos apstākļos, ko uzsāktā kriminālprocesa ietvaros varēja pārbaudīt, tikai veicot speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu, tādējādi iegūstot ziņas par pierādāmajos apstākļos ietilpstošajiem faktiem, jo bez šīs darbības nepieciešamo ziņu iegūšana bija neiespējama, ņemot vērā, ka narkotisko vielu nelikumīga aprite ir latents noziegums. Tiesa nolēmumā atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 225. panta trešo daļu, norādot, ka personas rīcību aizliegts provocēt, kā arī ietekmēt ar vardarbību, draudiem, šantāžu vai izmantot tās bezpalīdzības stāvokli. Taču turpmāk neseko tiesas argumentu izklāsts kā persona, pret kuru veikta speciālā izmeklēšanas darbība, ir provocēta, ietekmēta ar vardarbību, draudiem, šantāžu vai ka ir izmantots tās bezpalīdzības stāvoklis.

Protestā norādīts, ka valsts apsūdzība nepiekrīt tiesas sniegtajam vērtējumam par Valsts policijas amatpersonu liecībās fiksēto, jo tās vērtētas katra atsevišķi, nevērtējot tās kopsakarā ar citiem krimināllietas izmeklēšanā iegūtajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem. Nenoliedzot, ka katras policijas amatpersonas liecība pati par sevi nepierāda /pers. E/ iesaisti nelikumīgā narkotisko vielu apritē, tomēr, kā jau iepriekš norādīts, nelikumīga narkotisko vielu aprite ir latents noziedzīgs nodarījums un katra no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā esošajām policijas amatpersonām redzēja /pers. E/ un /pers. I/ tikšanos, turklāt, kā izriet no speciālās izmeklēšanas darbības pārskata, /pers. E/ pēc tikšanās ar /pers. I/ speciālās izmeklēšanas darbības laikā satikās ar tobrīd izmeklēšanai nezināmu personu, ar kuru veica darbības, kas, iespējams, bija noziedzīgs nodarījums. Pēc tā /pers. E/ atgriezās pie /pers. I/ nodot viņam narkotisko vielu, pēc kā /pers. I/ deva policijas darbiniekiem iepriekš norunātu signālu, kas nozīmēja, ka narkotiskā viela ir pie viņa. Tiesa neanalizēja Personas sniegtās liecības par faktiem, kā pie viņa ir nonākusi iepriekš speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam nodotā nauda un priekšlaicīgi secināja, ka /pers. I/ speciālajam izmeklēšanas eksperimentam saņemto naudu nebūtu tieši nodevis /pers. E/.

Prokurore par nepamatotu uzskata tiesas spriedumā izteikto viedokli, ka Eksperta 2017. gada 17. janvāra atzinums par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu pierāda apstākli, ka /pers. I/ dodoties uz speciālo izmeklēšanas eksperimentu, līdzi bija narkotiskās vielas. No šī ekspertu atzinuma neizriet tiesas konstatētais fakts un valsts apsūdzības ieskatā, tas norāda, ka uz izpētāma objekta nav pārbaudāmo personu bioloģiskā materiāla un tādā veidā nav izmantojams /pers. E/ nevainīguma pierādīšanai. Valsts apsūdzības ieskatā, nepamatots ir tiesas konstatētais, ka lietai pievienotajā sankcionētas speciālās izmeklēšanas darbības – sakaru līdzekļu kontrole, kas veikta /pers. E/ lietošanā esošajam abonementa numuram /numurs/, pārskatā nav konstatējamas ziņas par iespējamu narkotiskās vielas realizāciju. Nenoliedzot, ka atšifrētajās telefonsarunās nenotiek saruna par narkotisko vielu iegādi EUR 50 apmērā, tomēr novērtējot krimināllietas materiālos iegūtās ziņas par faktiem, nevar noliegt, ka personas vienojās par narkotiskās vielas iegādi EUR 20 apmērā, kas sakrīt arī ar /pers. I/ darbībām, atgriežot policijas amatpersonām neiztērēto naudu un iegādāto vielu. Līdz ar to nepamatots ir tiesas secinājums, ka Persona nenodeva /pers. E/ narkotisko vielu, jo par to nav liecinājuši lietā nopratinātie liecinieki – policijas amatpersonas. No lietas materiāliem izriet, ka policijas amatpersonas redzēja un bija informētas, ka /pers. E/ speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā tiekas ar tobrīd izmeklēšanā nenoskaidrotu personu un apmainās ar kaut kādām mantām, kuras precīzi nebija saskatāmas no viņu atrašanās vietām. Tiesa šo apstākli nav vērtējusi kopsakarā ar Personas sniegtajām ziņām par faktiem, kurās viņš norāda, ka 2016. gada 25. oktobrī viņš satikās ar /pers. E/, lai nodotu viņam narkotisko vielu.. Satikšanās vietā ieradies, kontaktējoties ar /pers. E/ caur citu personu. Lai arī tiesa konstatējusi, ka izmeklēšanas tiesneša lēmumā nebija dota atļauja speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanai attiecībā pret Personu un nebija norādes, ka /pers. E/ narkotiskās vielas realizē personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, līdz ar ko speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā iegūtās ziņas ir atzīstamas par nepieļaujamām, valsts apsūdzības ieskatā, šāds tiesas secinājums ir nepamatots, jo no lietas materiāliem neizriet, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments būtu veikts pret Personu un šīs darbības laikā Persona būtu veicis aktīvas darbības, lai narkotisko vielu nodotu speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam /pers. I/. Turklāt, kā izriet no ierosinājuma un izmeklēšanas tiesneša lēmuma speciālā izmeklēšanas eksperimenta mērķis bija noskaidrot, kā kontrolētā situācijā rīkosies /pers. E/, kas realizēja speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam narkotisko vielu. Turklāt, Valsts policijas amatpersonām saskaņā ar likuma "Par policiju" noteiktajām tiesībām ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā aizturēt un turēt apsardzībā personas, kuras tiek turētas aizdomās par noziedzīgu nodarījumu vai administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, līdz ar ko valsts apsūdzības ieskatā, pieļaujot, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā cita persona, kuras darbības netiek kontrolētas, izdara noziedzīgu nodarījumu, Valsts policijas amatpersonām ir tiesības to aizturēt uz aizdomu pamata par iespējamu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas nerada Kriminālprocesa likuma pārkāpumu un šīs aizturēšanas laikā un vēlākā izmeklēšanā iegūtās ziņas par faktiem nepadara par tādām, kas nav izmantojamas personu vainas pierādīšanai.

Bez tam, tiesas sprieduma motīvu daļā, pretēji Kriminālprocesa likuma 525. panta otrās daļas 3. punkta prasībām, kas nosaka, ka tiesai ir jānorāda motīvi, kāpēc tiesa noraida pierādījumus, ar kuriem pamatota apsūdzība, nav norādīts, kāpēc tiesa noraidījusi liecinieka /pers. M/ sniegtās liecības. Tāpat tiesa bez attiecīgas motivācijas nepamatoti noraidīja prokurora lūgumu Kriminālprocesa likuma 503. panta ceturtās daļas kārtībā pārbaudīt personas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības. Tiesai bija zināms Personas neierašanās iemesls, līdz ar ko valsts apsūdzības ieskatā, ņemot vērā to, ka lietā tika veikta pierādījumu pārbaude un Personas liecības bija minētas lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, kā arī to, ka prokurors lūdza tiesas izmeklēšanā tiesu nolasīt šīs liecības. Tiesai nebija tiesiska pamata noraidīt minēto lūgumu. Tiesai nekonstatējot Kriminālprocesa likuma 503. panta ceturtās daļas nosacījumus, Personas pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību nolasīšanai, bija jāvērtē iespēja tās nolasīt Kriminālprocesa likuma 501. panta 6. punkta kārtībā. Šādas tiesas rīcības rezultātā nepamatoti prokuroram tika liegts tiesu debatēs un vēlāk arī tiesai pašai analizēt Personas liecības, jo tās nebija pārbaudītas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Turklāt, tiesa, atzīstot, ka /pers. I/ un /pers. J/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības bija patiesākas nekā pirmstiesas kriminālprocesā liecinātais, starp kurām valsts apsūdzības ieskatā, ir būtiskas atšķirības, bija nepieciešamas izlemt jautājumu par to vai pirmstiesas kriminālprocesā abas minētās personas nav sniegušas apzināti nepatiesas liecības par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

Protestā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un atceļams arī par /pers. E/ attaisnošanu par Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, jo tiesa attaisnojošu spriedumu šajā daļā pieņēmusi tikai uz paša /pers. E/ liecību pamata, nesaistot to ar /pers. E/ personību. Prokurore nepiekrīt tiesas sprieduma motīvu daļā norādītajam, ka /pers. E/ norāde kratīšanas protokolā par to, ka viņš savā dzīves vietā narkotiskās/psihotropās vielas neglabā, ir pamats viņa attaisnošanai. Kā izriet no /pers. E/ dzīves vietas kratīšanas protokola, kratīšanas laikā citas personas, kas nav saistītas ar izskatāmo krimināllietu, tajā nepiedalās. Tiesa nav pietiekamu uzmanību pievērsusi citām mantām, kas izņemtas kratīšanas laikā, kas prokurores ieskatā, norāda uz to, ka šajā vietā ir notikusi nelegāla narkotisko/psihotropo vielu aprite. Tiesas konstatētais, ka kratīšanas laikā izņemti citas personas personību apliecinoši dokumenti, pats par sevi nepierāda faktu, ka kratīšanas vietā minētā persona dzīvo. Tāpat tiesa pietiekami neizvērtēja paša /pers. E/ liecību šajā daļā., jo prokurores ieskatā, tās nav konsekventas un ikreiz /pers. E/ skaidrojumi atšķiras.

Protestā prokurore lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, /pers. E/ atzīstot par vainīgu viņam celtajās apsūdzībās un noteikt reālu brīvības atņemšanas sodu, kā arī, atbilstoši Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumiem, galīgo sodu noteikt, daļēji saskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors iesniegto apelācijas protestu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem, apsūdzētais /pers. E/ un viņa aizstāve protestu neatzina un lūdza atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija, uzklausījusi prokurora viedokli, apsūdzētā /pers. E/ un viņa aizstāves viedokļus, izvērtējusi apelācijas protestā paustos argumentus, pierādījumus krimināllietā, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. E/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu pret viņu celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 253^1. panta otrās daļas un 253^2. panta pirmās daļas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka taisāms /pers. E/ notiesājošs spriedums un konstatē, ka /pers. E/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī realizēja narkotisko vielu.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2016. gada 25. oktobra pulksten 14.04 telefoniski vienojās ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēju (turpmāk – eksperimenta veicējs) par narkotiskās vielas – karfentila/heroīna realizāciju, norunāja tikšanās vietu, laiku un samaksu EUR 20.

2016. gada 25. oktobrī ap pulksten 14.45 /pers. E/ satikās ar eksperimenta veicēju pie degvielas uzpildes stacijas "/nosaukums/" /adrese/ un abi aizgāja līdz 15. maršruta trolejbusa pieturai "/nosaukums/" virzienā uz Ķengaraga pusi. Ejot /pers. E/ paņēma savās rokās no eksperimenta veicēja policijas iecirknī iezīmēto un apskatīto naudu – EUR 20 (divdesmit EUR – divas piecu EUR banknotes un vienu desmit EUR banknoti) un atstāja eksperimenta veicēju gaidīt pieturā "/nosaukums/" , bet pats aizgāja pie personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts (turpmāk – Persona), kurš pieturā "/nosaukums/" izkāpa no 15. maršruta trolejbusa. /pers. E/ un Persona satikās, aizgāja aiz veikala "/nosaukums/" /adrese/ Rīgā, kur /pers. N/ no Personas iegādājās 1 papīra vīstokli ar tajā iepildītu bēšas krāsas pulverveida vielu ar graudainas struktūras agregātiem narkotisko vielu – karfentilu jebkurā daudzumā, heroīnu saturošu vielu, kopējā svarā 0,1005 grami, kas satur 0,016 gramus heroīna, samaksājot Personai par to EUR 20 (divdesmit EUR- divas piecu EUR banknotes un vienu desmit EUR banknoti). Iegādāto narkotisko vielu /pers. E/ pēc dažām minūtēm realizēja, nododot to rokās eksperimenta veicējam.

Pēc speciālā eksperimenta veikšanas 2016. gada 25. oktobrī ap pulksten 17.30 /adrese/ /numurs/ Rīgā /pers. E/ tika aizturēts.

Ar šādām savām darbībām /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1. panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. E/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt nelielā apmērā, būdams brīdināts par narkotisko, psihotropo vielu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. E/, būdams 2015. gada 19. novembrī brīdināts par neatļautu narkotisko, psihotropo vielu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, ne vēlāk kā līdz 2016. gada 25. oktobrim pulksten 18.20, savā deklarētajā dzīves vietā /adrese/, spoguļa plaukta kastītē glabāja caurspīdīga stikla ampulu ar uzrakstu "Diazepeks 5mg/ml Diazepamum 2 ml" ar gaiši dzeltenu šķidrumu, kas satur 0,01 gramu diazepāma škidrumā, kas ir aizliegtā psihotropā viela, kura sankcionētas kratīšanas laikā tika izņemta no viņa valdījuma.

Ar šādām savām darbībām /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa /pers. E/ celtajās apsūdzībās attaisnojusi, pamatojoties uz to, ka apsūdzības pierādījumi nepastiprina apsūdzētā vainu inkriminētajos nodarījumos.

Tiesas kolēģija, izvērtējusi pirmās instances tiesas spriedumā norādīto argumentāciju daļā par apsūdzības pierādījumu izvērtēšanu, secina, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 128. panta otrās daļas nosacījumus, kas paredz, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesas kolēģija piekrīt apelācijas protestā norādītajam, ka tiesa pierādījumus vērtējusi atrauti vienu no otra, nesaistot tos kopsakarībā, tādējādi nonākot pie neatbilstošiem secinājumiem.

Apsūdzētais /pers. E/ apelācijas instances tiesas sēdē izmantoja savas procesuālās tiesības neliecināt.

No apsūdzētā /pers. E/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka 2016. gada 13. oktobrī viņš bija ciemos pie /pers. I/. Kad pamodies, konstatējis, ka /pers. I/ nav un ka viņam ir pazudusi zelta ķēdīte. Sazvanījis /pers. I/, kurš pateica, ka aizgājis iegādāties narkotikas. Pēc kāda laika /pers. I/ pa telefonu pateica, ka viņu aizturēja policija, ka noteiks ekspertīzi un, iespējams, ka vakarā viņš atnāks uz mājām. Kad /pers. I/ atbrauca, atzinās, ka paņēmis /pers. E/ ķēdīti un ka atdos naudu, vienojušies par EUR 50. /pers. I/ jau bijis narkotiku reibumā. Līdz 2016. gada 25. oktobrim /pers. E/ ar /pers. I/ redzējušies dažas reizes, gājuši kopā atzīmēties uz policiju, bet /pers. I/ izturēšanās bijusi savāda, jo teicis, ka vajag iet atsevišķi. 2016. gada 25. oktobrī /pers. I/ piezvanījis /pers. E/ un pateicis, ka viņam ir nauda ko atdot par nozagto ķēdīti un ir arī nedaudz narkotiku, ar kurām viņš pacienās , lai viņu starpā izlīdzinātos domstarpības. Norunājuši tikšanos pie degvielas uzpildes stacijas, kur tagad atrodas "/nosaukums/" . Kad viņi satikās, jau tuvāk pieturai, atbrauca trolejbuss un no tā izkāpa /pers. H/. /pers. E/ palūdzis /pers. I/ uzgaidīt un piegājis pie /pers. H/, lai atdotu parādu EUR 20. /pers. H/ bieži aizdevis /pers. E/ naudu. Todien ar /pers. H/ satikās nejauši un atdeva viņam to naudu, kuru pirms tam bija atdevis /pers. I/. Pēc tam /pers. H/ aizgāja uz savu pusi, bet /pers. E/ un /pers. I/ aizgāja daudzstāvu māju virzienā un starp mājām krūmiem, lai cilvēki neredzētu, lietojas narkotikas – heroīnu vēnā. /pers. I/ pirms tam pateica, ka viņš grib atstāt nedaudz narkotiku sev un iebēra papīra maisiņā. /pers. E/ tas šķita savādi, jo parasti /pers. I/ izlieto visas narkotikas. Pēc tā viņi aizgāja katrs uz savu pusi, /pers. I/ teica, ka viņam ir kaut kādas darīšanas. /pers. E/ aizgāja mājās un apmēram pēc 20- 30 minūtēm pie viņa dzīvoklī ieradās policijas darbinieki un viņu aizturēja.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501. panta 3.,6. punkta nosacījumiem, tika nolasītas /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

No /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā aizturētā statusā sniegtajām liecībām izriet, ka 2016. gada 25. oktobrī /pers. H/ ieradies Rīgā no Jēkabpils un devies uz Ķengaragu pie /pers. E/, kura uzvārdu nezina, bet ir pazīstams ar viņu divus trīs gadus. Pie /pers. E/ devies nolūkā paņemt no viņa pudeli alkoholiskā dzērien, kuru jau iepriekš bija nopircis par EUR 22, bet tad /vārds/nevarēja to atdot. Par tikšanos vienojušies jau iepriekšējā vakarā, kad sazvanījušies. Satikās ar /pers. E/15. trolejbusa pieturā "/nosaukums/" , /pers. E/bijis viens. Aizgājuši līdz dzīvojamā mājas pagalmam un tur /pers. E/iedeva /pers. H/ pudeli alkoholiskā dzēriena. Pēc neilga laika /pers. H/ aizturēja policijas darbinieki, taču aizturēšanas iemeslu viņš nav sapratis. Pie /pers. H/ atrastā nauda EUR 85 pieder viņam, izņēmis to "/nosaukums/" bankomātā /adrese/ krustojumā. /pers. H/ norādījis, ka nelieto narkotiskās, psihotropās vielas, kā arī, nenodarbojas ar šādu vielu realizāciju, nelieto alkoholu. Pudeli, kuru iegādājies no /pers. E/, gribējis uzdāvināt savai draudzenei. /pers. E/nodarbošanās /pers. H/ nav zināma (1.sēj,l.l.54;55, tulkojums l.l.56).

No /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā aizdomās turētā statusā sniegtajām liecībām izriet, ka 2016. gada 25. oktobrī dienas otrajā pusē ap pulksten 14.00 /pers. H/ satikās ar savu paziņu /pers. E/, kura uzvārdu nezina, bet var atpazīt pēc ārējām pazīmēm, netālu no "/nosaukums/" /adrese/, pēc tam aizgāja aiz mājas blakus pieturai. Tur /pers. E/ atdeva /pers. H/ naudu – EUR 50 un viskija pudeli, bet no /pers. H/ virsjakas labās puses kabatas paņēma vīstokli ar heroīnu. Pēc tā aizgāja katrs uz savu pusi. Ar /pers. E//pers. H/ tikās speciāli, lai nodotu vīstokli ar heroīnu. No kurienes paņēma heroīnu, runāt nevar. Savās pirmajās liecībā netika norādījis visu patiesību, jo nobijies. Savu vainu atzīst un nožēlo (1.sēj.,l.l.73, tulkojums – l.l.74).

No /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā aizdomās turētā papildus sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. E/viņam iedeva EUR 20, nevis EUR 50, kā tika liecinājis iepriekš. To atcerējies jau mājās, kad atgājis no šīs situācijas. /pers. E/iedeva /pers. H/ EUR 20 par heroīnu, kuru /pers. H/ iedeva viānm2016. gada 25. oktobrī Rīgā /adrese/. Proti, /pers. H/ pats iedevis /pers. E/vīstokli ar heroīnu, kuru jau ļoti sen saņēmis no cilvēka, par neliecinās. Heroīnu /pers. H/ saņēmis par kādu pakalpojumu un tā kā pats narkotikas nelieto, nolēmis to atdot pirmajam, kurš par to interesēsies. /pers. H/ nav zināms, vai /pers. E/lieto narkotikas. Kad /pers. E/iedeva /pers. H/ EUR 20, nezinājis, ka tā ir nauda, kuru iezīmēja policija, to uzzinājis pēc aizturēšanas .Nauda bija divas banknotes pa EUR 5 un viena banknote pa EUR 10. /pers. H/ precizēja, ka viņi ar /pers. E/nezvanīja viens otram, /pers. E/uzrakstījis īsziņu /pers. H/ draudzenei (1.sēj.,l.l.153;154, tulkojums l.l.155).

No liecinieka /pers. I/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka 2016. gada 13. oktobrī viņu aizturēja policijas darbinieki par nelikumīgu narkotisko vielu glabāšanu. Policijas darbinieki /pers. I/ piespieda apmaiņā pret cietumu uzrakstīt iesniegumu par /pers. E/. /pers. I/ tajā brīdī viss bijis vienalga, jo atradies narkotisko vielu iespaidā. Norādīja, ka tiesas sēdē liecina patiesi.

No pirmās instances tiesas sēdē pārbaudītajām liecinieka /pers. I/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. I/ ir zināms, ka vīrietis, vārdā /pers. E/ nodarbojas ar nelikumīgu heroīna realizāciju Rīgā /adrese/ /numurs/, kopmītnē. Pārdod vienu čeku -0,1 gramu heroīna par 15 eiro, bet, ja ir vairāk naudas, tad pārdod par tik , cik ir naudas. Piemēram, ja ir 50 eiro, tad pārdod 0,5 gramus heroīna. Jo vairāk ņem, jo mazāka ir cena un šī cena tiek atrunāta vai nu pa telefonu, vai tikšanās laikā. /pers. E/ pārdošanai izmanto telefona numuru /numurs/, bet periodiski maina numuru. /pers. E/ pats dzīvo kopmītnē /adrese/, durvis- dzelzs. /pers. E/ ir 30 gadi, tumši mati, augums 1,70-1,75 cm, kalsns, pēc skata līdzīgs čigānam. /pers. I/ var viņu atpazīt pēc sejas, deguna, lūpu, ausu formas. Cik zināms, /pers. E/ pats lieto narkotikas – heroīnu, vairākkārt sodīts. /pers. I/ ir gatavs labprātīgi piedalīties speciālajā izmeklēšanas eksperimentā savu liecību pārbaudei, kā arī /pers. E/ aizturēšanai nozieguma izdarīšanas laikā (1.sēj.,l.l.6, tulkojums l.l.7).

Tiesas kolēģija secina, ka norādītie apstākļi, kas izriet no liecinieka /pers. I/ liecībām, /pers. H/ liecībām visā kriminālprocesa gaitā, liecina par to, ka apsūdzētais /pers. E/ neatļauti iegādājās, glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī realizēja narkotisko vielu eksperimenta veicējam.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. E/ vainu konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprina apsūdzības iesniegtie pierādījumi un tos izvērtējot, konstatējams, ka tie ir pieļaujami, ticami un attiecināmi.

Pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja valsts apsūdzības lūgumu pārbaudīt /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, jo šo liecību nolasīšanai pastāvēja Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. un 6. punktā paredzētie priekšnosacījumi. Tāpat, tiesas kolēģijas ieskatā, pirmās instances tiesa, neanalizējot liecinieka /pers. I/ liecībās konstatētās pretrunas un tās neanalizējot kopsakarā ar citiem pierādījumiem, kā pierādījumu tās nepamatoti noraidījusi.

No /pers. I/ 2016. gada 14. oktobra iesnieguma protokola izriet, ka viņam ir zināms, ka vīrietis, vārdā /pers. E/ nodarbojas ar nelikumīgu heroīna realizāciju Rīgā /adrese/ /numurs/, kopmītnē. Viņš pārdod heroīnu – 1 čeku, t.i., ap 0,1 grams par 15 eiro, ja ir vairāk naudas, pārdod par tik, cik ir naudas. /pers. E/ pārdošanā izmanto telefona numuru /numurs/, bet šad tad to maina. /pers. I/ lūdz uzsākt kriminālprocesu un saukt /pers. E/ pie kriminālatbildības un norāda, ka viņš ir gatavs labprātīgi piedalīties speciālajā izmeklēšanas eksperimentā (1.sēj.,l.l.4, tulkojums l.l.5).

No protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. I/ ir atpazinis /pers. E/, par kuru iepriekš lūdzis uzsākt kriminālprocesu un sniedzis liecību.

No ierosinājuma par speciālās izmeklēšanas darbības – speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu un izmeklēšanas tiesneša 2016. gada 17. oktobra lēmuma secināms, ka tiek atļauts veikt speciālās izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu – narkotisko vielu – heroīna pirkumu no /pers. E/, kurā iesaistās /pers. I/.

No apskates protokola redzams, ka tiek apskatītas naudas zīmes kopsummā EUR 50 speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanai – trīs naudas zīmes 10 (desmit) EUR nominālā ar numuriem: 1) VA6208042961; 2) XA1363624488; 3) EA0732951586 un četras naudas zīmes 5 (piecu) EUR nominālā ar šādiem numuriem: 1)MA0952009013; 2) VA9715548746; 3) MA0890897465; 4) VA6364681994.

Par to, ka 2016. gada 25. oktobrī /pers. I/ ir saņēmis no Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes /Iecirkņa nosaukums/ Kriminālpolicijas vecākā inspektora /pers. M/ 50 EUR kontrolpirkuma veikšanai, kā arī atlikušos naudas līdzekļus 30 EUR un iegādātās preces – vienu papīra vīstokli ar dzeltenīgas krāsas pulverveida/graudainu vielu nodevis policijas amatpersonai /pers. M/, apliecina sastādītais akts. Aktam pievienots apliecinājums, ka /pers. I/ ir piekritis brīvprātīgi iesaistīties VP RRP /Iecirkņa nosaukums/ organizētajā kontrolpirkumā un veikt kontrolpirkumu un ir informēts par tiesībām jebkurā laikā atteikties no kontrolpirkuma veikšanas. /pers. I/ to apliecinājis ar savu parakstu.

No pārskata par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu izriet, ka /pers. E/ pēc satikšanās ar /pers. I/ speciālās izmeklēšanas darbības laikā, satikās ar tobrīd izmeklēšanai nezināmu personu, ar kuru veica darbības, kas, iespējams, bija noziedzīgs nodarījums, pēc kā atgriezās pie /pers. I/ nodot viņam narkotisko vielu. Pēc tam /pers. I/ deva policijas darbiniekiem iepriekš norunātu signālu, kas nozīmēja, ka narkotiskā viela ir pie viņa.

No pirmās instances tiesas sēdē pārbaudītām /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. I/ 2016. gada 25. oktobrī labprātīgi piekrita piedalīties izmeklēšanas eksperimentā – /pers. E/ aizturēšanā. No policijas darbiniekiem /Iecirkņa nosaukums/ saņēma EUR 50 heroīna pirkšanai, tika izskaidrotas darbības un izmeklēšanas eksperimenta veikšanas darbību secība. No sava telefona Nr. /numurs//pers. I/ piezvanīja uz viņam zināmo /vārds/telefona /numurs/ un sarunā pateica, ka viņam ir EUR 50, kas nozīmē nopirkt heroīnu par EUR 50, t.i., iegādāties 0,5 gramus heroīna. Uz to /pers. I/ atbildēja, ka ir tikai par EUR 20, kas nozīmēja , ka viņš var pārdot heroīnu par EUR 20. /pers. I/ apstiprinājis, ka tas der un /pers. E/teicis, lai /pers. I/ iet uz degvielas uzpildes staciju "/nosaukums/" /adrese/ Rīgā, aptuveni 100 metrus no uzpildes stacijas. Pēc 40 minūtēm /pers. I/ ieradies norunātajā vietā, kur viņu jau gaidījis /pers. E/, sasveicinājušies un /pers. I/ iedevis /pers. E/ EUR 20. Uz to /pers. E/ atbildēja, ka tūlīt piebrauks ar 15. trolejbusu kāds vīrietis, pie kura /pers. E/ pērk heroīnu. Pēc pāris minūtēm pie pieturas "/nosaukums/" piebrauca 15. trolejbuss. /pers. E/ sacīja, ka tūlīt pienāks cilvēks un pats devās uz /adrese/ dzīvojamo namu pusi. /pers. I/ palika gaidīt tajā pašā vietā un redzēja, ka pie /pers. E/ pienāk kāds vīrietis, kuru nevarēja saskatīt, jo atradās pārāk tālu. Šo vīrieti redzējis pirmo reizi, atpazīt nevarēs. /pers. I/ redzēja, ka /pers. E/ šim vīrietim kaut ko iedeva un vīrietis arī viņam kaut ko iedeva, pieļauj , ka heroīnu, jo pēc tam /pers. E/ pienāca pie /pers. I/ un nodeva viņam rokās papīra vīstokli baltā krāsā kvadrāta formā un teica, ka tur ir heroīnas par EUR 20. /pers. E/ pienāca viens pats, kurp aizgāja iepriekš norādītais vīrietis, /pers. I/ neredzēja. Pēc heroīna realizācijas /pers. E/ devās uz Ķengaraga pusi, bet /pers. I/ vēl brīdi palika uz vietas un devās uz centra pusi, pa ceļam viņu paņēma policijas darbinieki un aizveda uz /Iecirkņa nosaukums/. Policijas iecirknī /pers. I/ labprātīgi izsniedza no /pers. E/ speciālā izmeklēšanas eksperimenta rezultātā nopirkto papīra vīstokli kvadrāta formā, kā arī EUR 30, kuri pie /pers. I/ palika pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta. /pers. I/ norādīja, ka viņš neiebilst pret to, ka policijas darbinieki veiktu izdrukas no viņa mobilā telefona. /pers. E/ /pers. I/ zvanīja pulksten 14.04 un naudu iedeva /pers. E/ rokās, kur viņš to lika, /pers. I/

neredzēja (1.sēj.,l.l.25,25, tulkojums – l.l.27).

Tiesas kolēģija secina, ka /pers. I/ liecības, kuras viņš sniedza pirmstiesas izmeklēšanā, atzīstamas par ticamām un pieļaujamām, jo apstiprinās ar iepriekšminētajim pierādījumiem. Tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata atzīt /pers. I/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības par nepieļaujamu pierādījumu tāpēc vien, ka pirmās instances tiesas sēdē liecinieks šīs liecības neapstiprināja, norādot, ka bijis narkotisko vielu iespaidā, dēļ kā viņam bijis vienalga, kā arī norādīja, ka narkotiskā viela viņam bijusi līdzi, dodoties uz speciālo izmeklēšanas eksperimentu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors iesniedza papildus pierādījumus, kuri tika pievienoti krimināllietai – medicīniskās pārbaudes protokolu /numurs/ narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai, kā arī ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātus, no kuriem izriet, ka 2016. gada 13. oktobrī /pers. I/ konstatēta narkotisko un psihotropo vielu ietekme (4.sēj.,l.l.46).

Kā redzams no krimināllietas materiāliem, /pers. I/ iesnieguma protokolu policijai , kā arī labprātīgu piekrišanu piedalīties speciālajā izmeklēšanas eksperimentā ir iesniedzis 2016. gada 14. oktobrī, kā arī liecības sniedzis jau pēc šī datuma. Attiecībā par šo laika periodu krimināllietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu, ka /pers. I/ piedalījies speciālajā izmeklēšanas eksperimentā un sniedzis liecības, atrodoties apreibinošu vielu iespaidā.

Ar liecinieka /pers. M/ – policijas darbinieka pirmās instances tiesas sēdē sniegto liecību apstiprinās, ka tieši viņš pieņēma no liecinieka liecības un pieņēma lēmumu par procesa uzsākšanu, kā arī, piedāvāja sniegt ziņas par to, kas tirgo un kur. Persona izteica vēlēšanos piedalīties speciālajā izmeklēšanas eksperimentā labprātīgi. No lietas materiāliem izriet, ka šī persona ir /pers. I/.

Ar ekspertu 2016. gada 26. oktobra atzinumu /numurs/ par komisijas narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu apstiprinās, ka ekspertīzei iesniegtie 0,1005 g bēšas krāsas pulverveida vielas ar graudainas struktūras agregātiem ir vielu maisījums, kas satur karfentilu (vielu grupā "Fentanila atvasinājumi") jebkurā daudzumā un 0,016 g heroīna"((cits nosaukums – morfīna diacetāts) vielu grupā "Morfināna atvasinājumi). Saskaņā ar lēmumā norādīto informāciju, izņemts pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta no eksperimenta veicēja (1.sēj.,l.l.32;33).

No 2016. gada 25. oktobra aizturēšanas protokola izriet, ka 2016. gada 25. oktobrī pulksten 17.00 tika aizturēts /pers. H/ un pēc aizturēšanas veikta viņa kratīšana. Personas kratīšanas laikā pie /pers. H/ tika atrastas un izņemtas iezīmētās naudas zīmes ar atbilstošiem numuriem un nomināliem, kuras tika nodotas eksperimenta veicējam /pers. I/, kurš tās iedeva /pers. E/, savukārt /pers. E/ tās nodeva /pers. H/ par iegādāto narkotisko vielu. /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā apstiprināja, ka realizējis narkotisko vielu /pers. E/.

Pirmās tiesa atzinusi, ka /pers. I/ liecinātais tiesas sēdē apstiprinājies ar4 Ekspertu 2017. gada 17. janvāra atzinumu, ka uz papīra vīstokļa, kas tika izņemts no eksperimenta veicēja, nav /pers. E/ un /pers. H/ DNS pēdu, taču ir citas vīriešu dzimuma DNS pēdas, kuras atrodas Nacionālajā datu bāzē, līdz ar to konkrētais eksperta atzinums netika atzīts par /pers. E/ vainas pierādījumu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti secinājusi, ka konkrētais eksperta atzinums apstiprina /pers. I/ liecināto par to, ka viņam bija līdzi narkotiskā viela. Minētais eksperta atzinums norāda uz to, ka uz /pers. I/ izņemtā vīstokļa neatradās pārbaudāmo personu bioloģiskais materiāls. Tiesas kolēģija secina, ka ja /pers. I/ narkotiskā viela būtu bijusi līdzi uz speciālo izmeklēšanas eksperimentu, tad, visticamāk uz vīstokļa būtu bijušas viņa bioloģiskās pēdas.

Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, izmeklēšanas eksperimenta laikā tika izmantotas naudas zīmes, kas iezīmētas ar speciālo vielu ķīmisko maisījumu. No eksperta 2016. gada 12. decembra atzinuma izriet, ka /pers. E/ abu roku pirkstu un plaukstu nomazgājumos nav konstatētas speciālo ķīmisko vielu maisījumu pēdas. Savukārt ekspertīzei iesniegtajos /pers. H/ abu roku pirkstu un plaukstu nomazgājumos ir konstatēts FEN un DFA un nevar izslēgt, ka konstatētais FEN ir speciālo ķīmisko vielu maisījuma komponents, bet vai tas attiecas arī uz DFA, konstatēt nav iespējams, jo iesniegtajā kontrolparaugā uz marles tampona ir konstatētas DFA pēdas.

Tiesas kolēģija secina, ka minētais eksperta atzinums neatspēko apsūdzību, jo , kā konstatēts ar iepriekš norādītajiem pierādījumiem lietā, iezīmēta nauda no policijas tika nodota /pers. I/, /pers. I/ to iedeva /pers. E/, /pers. E/ naudu iedeva /pers. H/, kurš, savukārt, nodeva narkotisko vielu /pers. E/ un attiecīgi /pers. E/ /pers. I/.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka Kriminālprocesa likumā reglamentēts viens no speciālo izmeklēšanas darbību veidiem- speciālais izmeklēšanas eksperiments. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 225. panta pirmo daļu speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, tad minētā darbībā ir pakļauta tiesas priekškontrolei. Taču šī darbība ir pakļauta arī tiesas pēckontrolei, tas ir, pierādījumu galīgo novērtējumu – to attiecināmību, pieļaujamību, ticamību, pietiekamību – veic tiesa, kas iztiesā krimināllietu. Speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas tiesiskie nosacījumi ietverti Kriminālprocesa likuma likuma 225. pantā, savukārt Kriminālprocesa likuma 130. panta otrajā daļā norādīti apstākļi, kurus konstatējot, pierādījumi atzīstami par nepieļaujamiem, tostarp, ja ziņas par faktiem iegūtas, pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus. Pirmās instances tiesa, atzīstot, ka /pers. I/ ir piekritis piedalīties speciālajā izmeklēšanas darbības, atrodoties apreibinošo vielu iespaidā, ir bijis viegli iespaidojams un faktiski ticis piespiests sniegt liecības pret /pers. E/, līdz ar to speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā iegūtie pierādījumi nav pieļaujami nav izmantojami /pers. E/ vainas pierādīšanai.

Tiesas kolēģija atzīst šādus pirmās instances tiesas secinājumus par nepamatotiem, jo , kā jau iepriekš tiesas kolēģija secināja, lietā nav konstatēts, k a /pers. I/ liecinājis pret /pers. E/ , atrodoties apreibinošu vielu iespaidā un līdz ar to būtu ticis piespiests piedalīties speciālajā izmeklēšanas eksperimentā. Pirmās instances tiesa šādus savus secinājumus ir balstījusi tikai uz /pers. I/ tiesas izmeklēšanas liecināto, nevērtējot un neanalizējot liecinieka liecināto pirmstiesas kriminālprocesā kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem lietā.

Tiesas kolēģija secina, ka speciālā izmeklēšanas darbība – speciālais izmeklēšanas eksperiments ir veikta tiesiski un pamatoti, ierosinājumā procesa virzītājs norādījis pret kuru personu speciālā izmeklēšanas darbība tiks veikta un kura persona šajā darbībā iesaistīta kā eksperimenta veicējs un izmeklēšanas tiesnese šo speciālo izmeklēšanas darbību ir akceptējusi.

Apstāklis, ka , veicot speciālo izmeklēšanas darbību pret /pers. E/, tika aizturēta vēl cita persona, nav par pamatu, lai atzītu speciālo izmeklēšanas darbību par nepieļaujamu, jo speciālais izmeklēšanas eksperiments tika veikts tikai pret /pers. E/. Vienlaikus atzīstams, ka policijas darbiniekiem konstatējot, ka /pers. E/ tiekas ar citu personu, par kuru liecināja /pers. I/, ka tieši no šīs personas /pers. E/ paņēma narkotisko vielu, bija tiesisks pamats uz aizdomu pamata par iespējamu noziedzīgu darbību veikšanu, šo personu aizturēt. Turklāt, tieši pie šīs personas tika atrastas tās naudas zīmes, kuras bija iedotas /pers. I/ speciālā eksperimenta veikšanai.

Tiesas kolēģija piekrīt prokurores apelācijas protestā norādītajam, ka Valsts policijas amatpersonām saskaņā ar likumu "Par policiju" ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā aizturēt un turēt apsardzībā personas, kuras tiek turētas aizdomās par noziedzīgu nodarījumu vai administratīvu pārkāpumu, līdz ar to pieļaujot, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā cita persona, kuras darbības netiek kontrolētas, izdara noziedzīgu nodarījumu, Valsts policijas amatpersonām ir tiesības to aizturēt uz aizdomu pamata par iespējamu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Minētais nerada Kriminālprocesa likuma pārkāpumu un šīs aizturēšanas laikā un vēlākā izmeklēšanā iegūtās ziņas par faktiem nepadara par neizmantojamām vai nepieļaujamām personas vainas pierādīšanai.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti kā pierādījumus noraidījusi liecinieku /pers. A/, /pers. C/, /pers. D/ - policijas darbinieku, kuri bija iesaistīti speciālajā izmeklēšanas eksperimentā, liecības, konstatējot, ka no šo liecinieku liecībām neizriet, ka kāds no viņiem konkrēti redzējis ko /pers. I/ nodeva /pers. E/. Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa šo liecinieku liecības vērtējusi atrauti no citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, nevērtējot tos kopumā un savstarpējā saistībā.

Nevainīguma prezumpcijas pamatprincips noteic, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Šis nevainīguma prezumpcijas elements tiesai jāpiemēro tikai pēc visu pierādījumu novērtēšanas. Tas nav piemērojams attiecībā uz atsevišķiem pierādījumiem.

Līdz ar to pirmās instances tiesas secinājums par to, ka persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts nenodeva /pers. E/ narkotisko vielu, jo par to nav liecinājuši policijas darbinieki, ir nepamatots. No lietas materiāliem ir secināms, ka policijas darbinieki redzēja un bija informēti, ka /pers. E/ speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā tiekas ar tobrīd nenoskaidrotu personu un apmainās ar kaut kādiem priekšmetiem, kuri nebija precīzi saskatāmi no policijas darbinieku atrašanās vietām.

Pirmās instances tiesa kā nepieļaujamu pierādījumu atzinusi lietas materiālos esošo /pers. I/ telefonsarunu pārskatu par laika periodu no 2016. gada 14. oktobra līdz 2016. gada 25. oktobrim. /pers. I/ devis savu piekrišanu izdarīt viņa mobilā telefona izdruku tikai attiecībā uz 2016. gada 25. oktobri, kad zvanīja /pers. E/. Lietas materiāli nesatur ziņas, ka izmeklēšanas tiesnesis būtu devis atļauju /pers. I/ sakaru līdzekļu kontrolei šajā kriminālprocesā. Turklāt, no veiktā telefonsarunu pārskata neizriet, ka /pers. I/ būtu runājis par EUR 50, jo pārskatā šāda saruna nav fiksēta, kā arī /pers. I/ nav izteicis /pers. E/ piedāvājumu iegādāties narkotiskās vielas un sarunu atšifrējumā tas arī nav minēts.

Tiesas kolēģija šādus pirmās instances tiesas secinājumus atzīst par nepamatotiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas izmeklēšanas tiesnese s 2016. gada 17. oktobra lēmumu nolemts kriminālprocesā Nr. 11089200516 veikt speciālo izmeklēšanas darbību – /pers. E/ mobilā telefona /numurs/ kontroli no 2016. gada 17. oktobra līdz 2016. gada 17. novembrim. Līdz ar to tika fiksētas /pers. E/ ienākošās un izejošās telefonsarunas.

Savukārt, no telefonsarunu pārskata 2016. gada 25. oktobrī, kura izdrukai /pers. I/ bija piekritis, kontekstā ar /pers. I/ darbībām speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā un liecībām izriet, ka personas vienojas par narkotiskās vielas iegādi EUR 20 apmērā. Turklāt, tas apstiprinās ar to, ka /pers. I/ atdeva policijas darbiniekiem neiztērēto naudu EUR 30 un iegādāto narkotisko vielu.

Tiesas kolēģija secina, ka iepriekšminētie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un attiecināmi, kā arī, pilnībā pierāda /pers. E/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1]. panta pirmajā daļā. /pers. E/ neatļauti iegādājās narkotisko vielu no personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, glabāja to pie sevis līdz brīdim, kad realizēja to speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. E/ tika celta apsūdzība par to, ka viņš personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī, realizēja narkotisko vielu šādos apstākļos:

/pers. E/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, sadalot lomas, ar tīšu mantkārīgu nodomu, ar personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts, pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā un vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2016. gada 25. oktobrim pulksten 14.04, zinot, ka persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, neatļauti iegādājas un glabā realizācijas nolūkā narkotisko vielu karfentanilu/heroīnu, vienojās ar personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts, ka viņš kā starpnieks, nodrošinās narkotiskās vielas karfentanila/heroīna neatļautu realizāciju. Nolūkā īstenot abu kopējo noziedzīgo nodomu, atbilstoši lomu sadalei, /pers. E/ telefoniski vienojās ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēju par narkotiskās vielas karfentanila/heroīna realizāciju, norunāja tikšanās vietu, laiku, samaksu EUR 20.

2016. gada 25. oktobrī ap pulksten 14.45 /pers. E/ satikās ar eksperimenta veicēju pie degvielas uzpildes stacijas "/nosaukums/" /adrese/Rīgā un abi aizgāja līdz 15. maršruta trolejbusa pieturai "/nosaukums/" (virzienā uz Ķengaraga pusi), ejot, paņēma savās rokās no eksperimenta veicēja policijas iecirknī iezīmēto un apskatīto naudu EUR 20 (divdesmit EUR: divas piecu EUR banknotes un vienu desmit EUR banknoti),atstāja eksperimenta veicēju gaidīt pieturā "/nosaukums/" un pats aizgāja pie personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, , kurš pieturā "/nosaukums/" izkāpa no 15. maršruta trolejbusa. /pers. E/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, satikās, aizgāja aiz veikala "/nosaukums/" /adrese/ Rīgā, kur /pers. E/ nodeva personai, pret kuru kriminālprocess izbeigts, naudu – EUR 20 (divdesmit EUR: divas piecu EUR banknotes un vienu desmit EUR banknoti), savukārt, personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, iedeva /pers. E/ tālākai realizācijai 1 papīra vīstokli ar tajā iepildītu bēšas krāsas pulverveida vielu ar graudainas struktūras agregātiem – narkotisko vielu karfentanilu jebkurā daudzumā, heroīnu saturošu vielu kopējā svarā 0,1005 g, kas satur 0,016 g heroīna, kuru /pers. E/ pēc dažām minūtēm realizēja, to nododot rokās eksperimenta veicējam.

Pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas 2016. gada 25. oktobrī ap pulksten 17.30 /adrese/ /numurs/Rīgā /pers. E/ tika aizturēts.

Šādas /pers. E/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 253[1]. panta otrās daļas.

Tiesas kolēģija secina, ka nav pamata /pers. E/ darbības kvalificēt pēc Krimināllikuma 253[1]. panta otrās daļas kā noziedzīgas darbības, saistītas ar narkotisko vielu nelegālu apriti, kas izdarītas personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Krimināllikuma 19. pants noteic, ka par dalību (līdzizdarīšanu) uzskatāma apzināta noziedzīga darbība, ar kuru tīšu noziedzīgu nodarījumu kopīgi, to apzinoties, tieši izdarījušas divas vai vairākas personas (tas ir grupa). Katra no šīm personām ir noziedzīgā nodarījuma dalībnieks (līdzizdarītājs).

Grupa pēc iepriekšējas vienošanās pastāv tajos gadījumos, kad vismaz divas personas par kopīgi izdarāmo nodarījumu ir vienojušās pirms prettiesisko darbību, kas jau tieši vērstas uz noziedzīgā nodoma realizēšanu, uzsākšanas (*Krastiņš U., Liholaja V., Krimināllikuma komentāri.Pirmā daļa.Rīga: Tiesu namu aģentūra,2015, 99.,100. lpp.*).

Krimināllikuma 253[1]. pantā ir paredzēta atbildība par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu izgatavošanu, iegādāšanos, glabāšanu, pārvadāšanu vai pārsūtīšanu realizācijas nolūkā vai par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu realizēšanu.

Tiesas kolēģija secina, ka krimināllietā nav konstatēti tādi pierādījumi un apstākļi, kas norādītu, ka /pers. E/ būtu vienojies ar personu, pret kriminālprocess izbeigts, sadalot lomas, par narkotisko vielu realizāciju.

No /pers. H/ kriminālprocesā sniegtajām liecībām secināms, ka viņš sazinājies ar /pers. E/, kuram vēlāk pārdeva heroīnu. Apstāklis, ka /pers. H/ apņēmās piegādāt /pers. E/ narkotisko vielu, tiesas kolēģijas ieskatā, nenorāda uz personu grupu pēc iepriekšējas vienošanās, bet gan uz /pers. E/ nodomu realizēt narkotisko vielu speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam /pers. I/. Personas grupā pēc iepriekšējas vienošanās darbojas ar vienotu nodomu, nevis realizē narkotisko vielu viena otrai.

Tiesas kolēģija, izvērtējot pierādījumus /pers. E/ apsūdzības daļā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253[2]. panta pirmajā daļā, secina, ka apsūdzētā /pers. E/ vaina šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Tiesas kolēģija par nepamatotiem atzīst pirmās instances tiesas secinājumus, ka apsūdzība nav pierādījusi, ka kratīšanas laikā izņemtā ampula ar diazepāmu pieder /pers. E/ un ka viņš to ir glabājis. Šādi tiesas secinājumi ir pretrunā ar krimināllietā apkopotajiem pierādījumiem un tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa tos nav izvērtējusi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128. panta prasībām.

No apsūdzētā /pers. E/ pirmās instances tiesā sniegtajām liecībām izriet, ka viņš sākotnēji savu vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, taču turpmākajās tiesas sēdē liecināja, ka /adrese/ atrodas kopmītnes, kur dzīvo dažāds kontingents un istabā atrastā ampula nepieder viņam. Aptieciņā, kurā šī ampula tika atrasta, savas zāles glabāja gan māte, gan vecāmāte, turklāt 2016. gada vasarā viņš tika apcietināts un viņa istabā dzīvoja svešas personas.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētā /pers. E/ izvirzītā aizstāvības versija ir nepamatota, jo ir pretrunā ar pierādījumiem lietā.

No kratīšanas protokola izriet, ka 2016. gada 25. oktobrī, veicot kratīšanu pie /pers. E/ Rīgā /adrese/ /numurs/ dz. /numurs/, nolūkā atrast un

izņemt narkotiskās/psihotropās vielas un citas ar likumu aizliegtas vielas un priekšmetus, uz plaukta pie spoguļa, kastītē pretī gultai atrasta ampula 5mg "Diazepeks" ar dzeltenīgas krāsas šķidrumu, aizvērta, iepakota aploksnē ar paskaidrojošu uzrakstu un aizlīmēta ar "Security Seal" /numurs/. /pers. E/ paskaidroja, ka narkotiskās/ psihotropās vielas un citas ar likumu aizliegtas vielas un priekšmetus neglabā (1.sēj.,l.l.48;49).

Saskaņā ar eksperta atzinumu, kratīšanas laikā atrastā , izņemtā un ekspertīzei iesniegtā viela 2ml gaiši dzeltena šķidruma satur 0,01g diazepāma.

Saskaņā ar likuma "Par Kriminālkuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību"2. pielikuma "Latvijā kontrolējamās narkotiskās vielas, psihotropās vielas un prekursori un to nelikumīgas aprites iedalījuma apmēri" III sarakstu diazepāms ir bīstama psihotropa viela, kura var tikt izmantota ļaunprātīgos nolūkos.

Pirmās instances tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks /pers. J/, un tika pārbaudītas arī liecinieka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. Pirmās instances tiesā liecinieks /pers. J/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības neuzturēja.

No /pers. J/ liecības, kura sniegta 2016. gada25. oktobrī izriet, ka viņam ir pazīstams /pers. E/ kā cilvēks, no kura liecinieks personīgai lietošanai iegādājās heroīnu par EUR 15, tas ir, 0,1 gramu, ņem pie viņa heroīnu aptuveni katru otro dienu. /pers. E/ pārdod /pers. J/ heroīnu pie sevis istabā kopmītnē /adrese/, istabas numuru nezina. /pers. J/ norādīja, ka /pers. E/ ar heroīna realizāciju nodarbojas uzreiz pēc k tā, kā atbrīvojies no apcietinājumu pirms trim četriem mēnešiem. 2016. gada 25. oktobrī /pers. J/ arī vēlējies iegādāties no /pers. E/ heroīnu, aizgājis pie viņa bez zvana, jo zinājis, ka viņš būs mājās, jo no rīta ar kontaktējušies. Taču, kad devies uz otro stāvu, kura atrodas /pers. E/ istaba, /pers. J/ ieraudzījis daudz cilvēku, sapratis, ka notiek /pers. E/ aizturēšana un nolēmis arī sniegt liecības, jo sapratis, ka /pers. E/ nodarbojas ar nelikumīgām lietām.

Liecinieka /pers. J/ liecības pirmās instances tiesa nav nedz atreferējusi, nedz vērtējusi, vien norādījusi, ka tiesas sēdē /pers. J/ no izmeklēšanā sniegtajām liecībām atteicies, norādot, ka pratināšanas laikā atradies narkotisko vielu reibumā.

Tiesas kolēģija, izvērtējot paša /pers. E/ liecību pirmās instances tiesā, kad sākotnēji viņš atzina savu vainu, kopsakarā ar /pers. J/ liecību par to, ka /pers. E/ tieši savā dzīves vietā kopmītnēs /adrese/ viņam realizējis narkotiskās vielas, kā arī, kratīšanas laikā /pers. E/ dzīves vietā tika atrasti arī elektroniskie svari un dažādi iepakojumi medikamentu, uzskata, ka ir pamats secināt, ka /pers. E/ apzinājās, ka savā dzīves vietā neatļauti glabāja psihotropo vielu diazepāmu.

Apstāklis, ka vēlāk /pers. E/ to ir noliedzis, norādot, ka vasarā šajā istabā dzīvoja citi cilvēki un atrasti citas persona dokumenti, nav par pamatu /pers. E/ attaisnošanai.

No /pers. J/ liecības izriet, ka /pers. E/ laikā, pirms tika atrasta psihotropā viela, šajā istabā ir dzīvojis jau kopš trim četriem mēnešiem pēc atbrīvošanas no apcietinājuma, no kā loģiski secināms, ka tā ir /pers. E/ dzīves vieta un viņš to pārzina.

No lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā /numurs/ izriet, ka /pers. E/ 2015. gada 19. novembrī ir sodīts ar naudas sodu EUR 100 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, t.i., par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu.

Tiesas kolēģijai nav pamata atzīt, ka liecinieka /pers. J/ liecības pirmstiesas kriminālprocesā būtu atzīstamas par nepieļaujamu pierādījumu tāpēc vien, ka liecinieks tiesas sēdē norādīja, ka izmeklēšanā liecību sniedzis narkotisko vielu reibumā, jo šādi fakti nav apstiprinājušies.

No /pers. J/ nopratināšanas protokola redzams, ka viņš liecību sniedzis 2016. gada 25. oktobrī. Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors iesniedza papildus pierādījumus, kuri tika pievienoti krimināllietai – medicīniskās pārbaudes protokoli Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr. /numurs/narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai izriet, ka /pers. J/ 2016. gada 13. oktobrī ir konstatēts narkotisko vielu reibums.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr. /numurs/ narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai izriet, ka /pers. J/ 2016. gada 23. oktobrī ir konstatēts narkotisko un psihotropo vielu reibums (4.sēj.,l.l.45).

Ņemot vērā šos apstākļus, pirmās instances tiesai nebija pamata uzskatīt, ka /pers. J/ 2016. gada 25. oktobrī ir sniedzis liecību, būdams apreibinošo vielu reibumā, jo šādi apstākļi lietā nav konstatēti.

Tāpat tiesas kolēģija neatzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas secinājumus par to, ka lietā taisāms /pers. AI/ attaisnojošs spriedums arī tādēļ, ka valsts apsūdzība tiesu debatēs nav analizējusi pierādījumus /pers. E/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas.

Tiesas kolēģija uzskata, ka lēmumā par kriminālprocesa nodošanu tiesai prokurore ir norādījusi pierādījumus, kas pamatotu /pers. E/ vainu pēc šī Krimināllikuma panta, pirmās instances tiesā šī apsūdzība arī tika uzturēta un neatkarīgi no prokurores pierādījumu analīzes tiesu debatēs, tiesai ir pienākums apsūdzības iesniegtos pierādījumus vērtēt atbilstoši likuma prasībām.

Tiesas kolēģija, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. E/, ņem vērā Krimināllikuma 35. pantā un 46. pantā paredzētos nosacījumus, kas reglamentā soda, tā mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu, ceturto daļu /pers. E/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas un 253^1. panta pirmās daļas klasificējami kā kriminālpārkāpums un smags noziegums, kas apdraud vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, veicinot narkotisko/psihtropo vielu nelegālu apriti, kas, savukārt rada tādu negatīvu sociālu parādību kā narkotisko vielu lietošanu un atkarību no tām.

Tiesas kolēģija uzskata, ka par apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem , saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu un 11. punktu, atzīstami noziedzīgu nodarījumu recidīvs un noziedzīga nodarījuma izdarīšana mantkārīgu tieksmju dēļ.

Apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesas kolēģija nekonstatē.

/pers. E/ iepriekš ir sodīts par tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem, noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253^1. panta pirmās daļas izdarīja mantkārīgu tieksmju dēļ, realizējot narkotisko vielu, nolūkā iedzīvoties.

Par /pers. E/ personību konstatēts, ka viņam nav apgādājamu personu, iepriekš vairākkārt sodīts.

Tiesas kolēģija, izvērtējot /pers. E/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, konstatētos apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus un atbildību mīkstinošu apstākļu neesamību, kā arī vainīgā personību, uzskata, ka sods /pers. E/ nosakām brīvības atņemšanas veidā, piemērojot likumā paredzēto papildsodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 50. panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sods /pers. E/ nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272. panta ceturto daļu apsūdzētajam /pers. E/ piemērojams drošības līdzeklis apcietinājums, jo /pers. E/ tiek atzīsts par vainīgu smaga nozieguma izdarīšanā, par kuru noteikts brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, galīgais sods /pers. E/ nosakāms, noteikto sodu daļēji saskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu noteikto sodu.

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma /pers. E/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte H.Purviņa, kurai par veikto darbu no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti EUR 180. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. panta otro daļu šī summa piedzenama valsts labā no /pers. E/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 3. punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedumu daļā par /pers. E/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu pret viņu celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 253^1. panta otrās daļas, 253^2. panta pirmās daļas.

Atzīt par vainīgu /pers. E/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1. panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt par vainīgu /pers. E/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. E/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem 10 (desmit) dienām ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu /pers. E/ galīgo sodu, daļēji saskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu noteikto sodu, noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, ieskaitīt /pers. E/ soda izciešanas termiņā viņa atrašanos aizturēšanā un apcietinājumā no 2016. gada 25. oktobra līdz 2018. gada 4. oktobrim, kā arī no 2019. gada 21. augusta līdz 2019. gada 23. augustam.

Piemērot /pers. E/ drošības līdzekli – apcietinājumu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. E/ par labu valstij procesuālos izdevumus par advokātes H.Purviņas veikto darbu apelācijas instances tiesā 180 (viens simts astoņdesmit) *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienā laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575. pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību vai kasācijas protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2022. gada 18. martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	(personiskais paraksts)	I.Amoliņa
Tiesnese	(personiskais paraksts)	L.Poļakova
Tiesnese	(personiskais paraksts)	L.Šteinerte